

Синтез модальних регуляторів із спостерігачем стану об'єкта Луенбергера неповного порядку

М.Сич

Національний університет біоресурсів та природокористування

Б.Гончаренко

Національний університет харчових технологій

При синтезі модальних регуляторів із спостерігачами Луенбергера канонічно подається рівняння керованого об'єкта і будується зворотний зв'язок із спостерігачем (регулятор), який забезпечує задані власні значення (моди) матриці замкнутої системи. Тоді побудова модального керування зводиться до знаходження характеристичного полінома матриці A , вибору канонічного базису і розв'язування системи лінійних рівнянь. Але побудова модального стабілізуючого керування може базуватися і на альтернативному застосуванні теорії лінійних матричних нерівностей (LMI) і ефективних алгоритмів їх розв'язування, реалізованих в математичних пакетах, зокрема, наприклад, у пакеті MatLab.

Для керованого об'єкта, описуваного наступним чином,

$$\begin{cases} \dot{x}(t) = Ax(t) + Bu(t), \\ y(t) = Cx(t), \end{cases} \quad (1)$$

(де $x(t) \in R^n$ – стан регулятора, $u(t) \in R^m$ – керування, $y(t) \in R^p$ – вимірюваний вихід об'єкта) виберемо регулятор в формі спостерігача стану Луенбергера неповного порядку [1]

$$\frac{dz(t)}{dt} = Fz(t) + TBu(t) + Qy(t), \quad (2)$$

де $z(t) \in R^l$, $l = n - p$ – стан спостерігача, $y(t)$ і $u(t)$ – вимірюваний вихід і керування в об'єкті (1), а матриці F, T, Q задовольняють матричне рівняння $TA - FT = QC$ в такий спосіб

$$F = A_{22} + LA_{12}, \quad T = (L \quad E_l), \quad Q = A_{21} + LA_{11} - (A_{22} + LA_{12})L, \quad (3)$$

де матрицю L слід визначити за умови, щоб матриця F була D -стійкою.

Для вектора неузгодження $e(t) = z(t) - Tx(t)$ виконується в силу рівнянь об'єкта і спостерігача рівність

$$\frac{de(t)}{dt} = Fe(t). \quad (4)$$

Якщо матриця $F \in D$ -стійкою, то вектор $z(t)$ асимптотично відстежує вектор $Tx(t)$ і в сукупності з вектором $y(t)$ дає оцінку вектора стану об'єкта.

Розіб'ємо матриці A і B на блоки

$$A = \begin{pmatrix} A_{11} & A_{12} \\ A_{21} & A_{22} \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} B_1 \\ B_2 \end{pmatrix}, \quad (5)$$

в яких $A_{11} \in R^{p \times p}$, $B_1 \in R^{p \times m}$ (порядки інших блоків визначаються очевидним чином).

Виберемо матриці F, T і Q в такий спосіб

$$F = A_{22} + LA_{12}, \quad T = \begin{pmatrix} L & E_l \end{pmatrix}, \quad Q = A_{21} + LA_{11} - (A_{22} + LA_{12})L,$$

де матрицю L слід визначити з умови, щоб матриця F була D -стійкою.

Рівняння регулятора (керування) представлене згідно із зробленим вибором

$$\begin{aligned} \frac{dx_r(t)}{dt} &= (A_{22} + LA_{12})x_r(t) + (B_2 + LB_1)u(t) + [A_{21} + LA_{11} - (A_{22} + LA_{12})L]y(t), \\ u(t) &= K_1x_r(t) + K_2y(t), \end{aligned} \quad (6)$$

де матриці K_1 і K_2 належить визначати з умови D -стійкості замкненої системи (1), (6). Підставляючи рівняння керування в вихідну систему і враховуючи, що $x_r(t) = Tx(t) + e(t)$, отримаємо

$$\begin{cases} \frac{dx(t)}{dt} = (A + BK)x(t) - BK_1e(t), \\ \frac{de(t)}{dt} = Fe(t), \end{cases} \quad (7)$$

де $K = (K_2 + K_1L \quad K_1)$.

Таким чином, матриця K знаходиться з умови, щоб матриця $A + BK$ була D -стійкою, а потім з урахуванням вже знайденої матриці L визначаються матриці налаштувань регулятора K_1 і K_2 .

Щоб об'єкт, описуваний системою (1), міг бути D -стабілізованим за допомогою регулятора за виходом зниженого порядку виду (6), необхідно і достатньо, щоб лінійні матричні нерівності

$$\begin{aligned} M(A + BK, X_1) &= M(A, X_1) + G \otimes (BZ_1) + G^T \otimes (Z_1^T B^T) < 0, \\ L(A_{22} + LA_{12}, X_2) &= L(A_{22}, X_2) + G \otimes (Z_2 A_{12}) + G^T \otimes (A_{12}^T Z_2^T) < 0 \end{aligned} \quad (8)$$

були розв'язуваними щодо матричних змінних $X_1 = X_1^T > 0$, Z_1 і $X_2 = X_2^T > 0$, Z_2 [2].

Тоді параметри регулятора знаходяться наступним чином

$$K_1 = H_2, \quad K_2 = H_1 - H_2L, \quad (9)$$

де

$$H = \begin{pmatrix} H_1 & H_2 \end{pmatrix} = Z_1 X_1^{-1}, \quad H_1 \in R^{m \times p}, \quad H_2 \in R^{m \times l}, \quad L = X_2^{-1} Z_2.$$

Література

1. Баландин Д.В. Синтез законов управления на основе линейных матричных неравенств / Д.В. Баландин, М.М. Коган //— М.: Физматлит, 2007. — 281 с.

2. Лобок О.П. Застосування лінійних матричних нерівностей при синтезі модального керування багатомірними лінійними системами / О.П. Лобок, Б.М. Гончаренко, М.А. Сич // Журнал «Наукові праці НУХТ». Том 24, № 3. — К: НУХТ. 2018, с.16 — 25.